

Posudek vedoucího práce

Marek Koutesh, *Neoformalistická analýza filmu Will Success Spoil Rock Hunter?*

Vedoucí práce: Mgr. Jindřiška Bláhová, Ph.D.

Tématem bakalářské práce Marka Kouteshe je neoformalistická analýza filmu *Will Success Spoil Rock Hunter?* režiséra Franka Tashlina z roku 1957. Autor se zaměřuje na snímek jako na dílo vymykající se kánonu hollywoodské studiové produkce 50. let a prostřednictvím vymezení dominanty – v jeho případě populární kultury – dokládá jednotlivé stupně odchylování se narativních i formálních struktur od norem klasického hollywoodského vyprávění. Práce se skládá ze dvou částí – koncepční/kontextové a analytické. V první diplomant vymezuje svou primární metodu, definuje normy klasického hollywoodského vyprávění, nastiňuje dílo Franka Tashlina, jeho pozici v hollywoodské produkci 50. let i způsoby, jakými se jako „autor“ vztahoval k popkultuře a proměnám mediální krajiny v USA i hollywoodské produkční praxi.

Ve druhé – neoformalistické části – diplomant detailně analyzuje vybraný film. Neoformalistickou analýzu uvozuje situování zkoumaného filmu do produkčních, historických a socio-politických souvislostí s důrazem na normativní tendence v hollywoodských filmech a ve vztahu k proměnám formy v souvislosti s transformačními mediálními (televize) a obrazovými (širokouhlé formáty) posuny. V souladu s konceptem ozvláštění Kristin Thompsonové dochází diplomant k závěru, že Tashlinův film je vysoce sebe-reflexivní ve smyslu autorovy promyšlené práce s pop-kulturními odkazy v naraci, reflexe samotného média filmu i filmové produkce a proměn vyprávěcích a zobrazovacích technik Hollywoodu na hraně post-klasické éry. Analýza je detailní a přesvědčivá, promyšlená, s řadou inovativních závěrů a postřehů. Funkčně ji doplňuje obrazový materiál.

Diplomant pracuje s rozsáhlou sekundární metodologickou i kontextovou literaturou. Zde zároveň tkví i jeden z problémů předkládané práce. Ambiciózní záběr sekundární literatury jde na úkor jejího vždy jasného využití a vztahování k předmětu práce. Například, zcela přesvědčivě nevyznívá volba studie Petra Bílka k vysvětlení pop-kulturních konceptů, navázání práce na realistické pojetí filmové historie D. Gomeryho a R. C. Allena či podkapitola o vztahu filmu a ideologie (Kritika ideologie). Jistou laxností se práce vyznačuje ve vztahu k historizaci filmu v rámci amerického filmového průmyslu 50. let i společnosti, jejíž specifika – popkultura, genderové role, zrod konzumní kultury i koncept „amerického století“ – navzdory limitům socio-symptomatického přístupu tvůrci snímku evidentně reflektují a pracují s nimi podobně vědomě jako s proměnami audiovizu. Větší kritickou důslednost by si zasloužilo i zhodnocení toho, zda se film skutečně vymyká z dobové produkce i klasickému hollywoodskému vyprávění a zda v tomto ohledu nebyl součástí širšího trendu (práce se zcela nevymanila z rehabilitačního tendence obhajování velkého autora v rámci jinak uniformní produkce).

Práce celkově splňuje požadavky na bakalářskou práci, **doporučuji** ji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

V Praze, 12. 6. 2016

Mgr. Jindřiška Bláhová, Ph.D.